

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Duminica I. după Înălțarea Sfintei Cruci.

Sfânta Evanghelie de astăzi ne spune că stând Isus lângă lacul Ghenizaretului, mulțimea de popor năvăliă în jurul Lui ca să audă cuvântul Lui Dumnezeu. Iată ceea ce fac sufletele bune și cucernice: *Cel ce este dela Dumnezeu, graiurile lui Dumnezeu le ascultă.* Ele nu au plăcere mai mare decât atunci când aud grăind despre Dumnezeu și despre Ceriu. De aceea bucușos merg la biserică să asculte predica și învățătura creștinească, și întocmai ca noroadele din Palestina: cer dela preoți prețioasa pâine a cuvântului lui Dumnezeu. Iată un semn a celor ce sunt în numărul aleșilor lui Dumnezeu: a asculta cu plăcere cuvântul lui Dumnezeu, predicele, învățăturile creștinești, a ceti cu grag cărți bune, creștinești. Isus Hristos însuși a zis despre Farisei și cărturari cari nu voiau să-l asculte: *Pentru aceea nu ascultați voi fiindcă nu sunteți dela Dumnezeu, nu aveau întru ei spiritul lui Dumnezeu.*

* * *

Isus a intrat în corabia lui Simon Petru, pe care l'a rugat să o depărteze puținel dela pământ; și șezând învăța pe popoare din corabie. Atunci Isus Hristos grăia cătră noroadă din corabia lui Petru. Astăzi tot Isus Hristos grăiește prin rostul mai marilor din Biserica sa cea adevărată: *una, sfântă, catolică...* În această biserică Isus grăește la cei ce voesc să-l asculte: *Cel ce vă ascultă pe voi, pe mine mă ascultă, și cela ce se lapadă, de voi, de mine se lapadă, iară cel ce se lapadă de mine, lapadă-se de cela ce m'a trimis pe mine.* Ascultând de Biserică

și de mai marii legiuitori, rânduiți în dânse, adecă de Episcopi și de preoți, noi ascultăm de însuși Isus Hristos, în care avem un razim sigur, un Invățător care nu poate greși, nu poate rătăci... Omul călătorind în lumea aceasta are trebuință de lumină, de învățătură, ori pentru ca să-și dobândească darul pierdut, ori pentru ca să nu rătăcească cărarea ce duce la mântuire, ori pentru ca să aducă lui Dumnezeu închinăciunea cuvenită, ori pentru atâtea alte lucruri, în cari mintea omenească de sine lăsată nu ne poate ajuta singură... Aceste lumini și învățături, noi le avem în sfânta Maică Biserica cea adevărată a lui Isus Hristos, pe cari urmându-le noi suntem siguri că nu vom rătăci! Ce mângâiere pentru noi creștinii catolici, ce nou îndemn, care ne îndatorește să fim cu mulțumită și recunoștință față de Dumnezeu: pentru-că în Biserica creștină catolică ne dă cele mai înțelepte și mai mângâietoare învățături cu privire la lucrurile cele mai mari ale sufletului, ale lui Dumnezeu, ale vecinicii!! Invățăturile celor erefici și desbinați de adevărată Biserică, nu ne pot da aceasta mângâiere și pace a sufletului. Astăzi îți spune că adevărată cutare și cutare lucru, mâne apoi acelaș lucru îl tăgăduște și-l sucește altcum. În bisericile ereticilor nu este o învățătură de credință statornică, de obște și preste tot, ci toate se schimbă de pe o zi pe alta. Fiecare lucră de capul său, crede ce-i place, unul zice una, altul acelaș lucru îl tăgăduște. Tot așa ziceți despre Pocăiți, Sâmbătari, Nazarineni, Milenariști, despre necredincioși, despre păgâni, și despre Jidovii din zilele noastre... Lăpădând ei adevărata lumină, care este Isus Hristos, între ei nu poate fi decât numai întunec, noapte plină de întunecime;

de aceea ei nu știu ce trebuie să creadă, ce să nădăjduiască și ce să facă în viața aceasta, pentru ca să dobândească viața de veci. Să mulțumim așa dară lui Dumnezeu, că în corabia Bisericii creștine catolice, prin Isus Hristos strălucește și va străluci pururea raza adevărului; în aceasta Biserică vom afla pururea calea sigură, care ne va duce la mântuire.

* * *

Petru la porunca lui Isus aruncă mrejea și prinde mulțime multă de pești, de se rupea mrejea lor. Face semn soților săi, cari erau în altă corabie, ca să vie să le ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât se afundau.

Iată nouă minuni, pe cari le face corabia Bisericii creștine catolice prin Isus Hristos, în numele și cu puterea lui. Și dânsa, la porunca lui Isus, se depărtează în marea cea largă din lume, aruncă mrejele și le scoate pline de pești. Oameni văd că aceasta corabie plutește în lume printre atâtea valuri, printre atâția păgâni, necredincioși, eretici, Jidovi, printre atâtea prigoniri din toate laturile, printre atâtea feluri de filozofii care de care mai greșite. Toți aceștia și toate filozofiile au voit și voesc tot mereu să pimicească aceasta corabie a Bisericii adevărate a lui Isus Hristos. Dar în ciuda tuturor acestora Corabia Bisericii plutește fără frică, nu se cufundă, încrezută în cuvintele Intemeietorului ei: *Porțile iadului nu o vor birui pe ea.* Așadară o mână atotputernică susține Biserica, cărmuește corabia aceasta; așadară un turn luminos, în care nu se stânge nici odată lumina, povățuește aceasta corabie și o îndreaptă. Mirându-se de atari lucruri, noradele aleargă la aceasta corabie, și în dânsa află scăpare de primejdea de a se cufundă. Unii însuflețesc pe alții și corabia la ori ce aruncare a mrejelor, adună noi fii, noi credincioși. Și ereticii și necredincioșii se pornesc cu corăbiile lor pe marea, largă din lume, dar de cele mai multe ori sunt siliți să mărturisească: *toată noaptea ne-am trudit și nimica n'am prins.* În corăbiile lor nu este Isus Hristos, mrejele nu le aruncă în numele lui Isus Hristos; de aceea de regulă le scot goale; ori dacă totuși prind ceva, prin lăpădăturile din biserică cea adevărată a lui Hristos, adecă pe cei cufundați în patimi, pe cei desfrânați pe cei plini de ură, pizmă... pe cei răi...

Fraji creștini! mulțamiți lui Dumnezeu că sunteți în corabia lui Isus Hristos, care este corabia lui Petru: *Unde e Petru, acolo e Biserica adevărată,* cum învață Sf. Abrozie. În aceasta corabie se află adevărul, viața, pacea, și calea ce ne duce la limanul mântuirii. Împreună cu Biserica în numele lui Isus Hristos să aruncăm și noi mrejele noastre: mrejea cuvântului, mrejea pildelor celor bune creștinești; un câvânt bun, zis la timpul și la locul său, poate scuti un suflet de păcat il poate depărta de primejdia de a păcătui, poate întoarce un suflet, o inimă. Pildă bună apoi e pururea imbold, îndemn pentru cel rău, ca să se ieia pe seamă și să se îndrepte.

Rătăcirea „Studentii Bibliei” cu privire la iad.

Patrițiu Birlea

(Urmare)

Trecem mai departe la cuvântul grecesc *hades*. Eu care cunosc limba grecească, deja la liceu mi se propunea, că la greci era credința că sufletele morților ajung în *hades* în lumea inferioară, adecă în lumea de jos. Acolo unii se chinuiesc după cum se vede la *Virgiliu. Aeneid VI.* că nefericitul *Theseus* șede în veci în fundul iadului. Apoi pe *Tityus* vulturul il ciupește dintr'ună, nu-i dă pece. Vezi: *Aeneid VI. Virg. Scrieri despre greci, înainte de Hristos.*

Pe urmă să trecem la cuvântul latin *infernus*. Cine cât de puțin a învățat limba latină, vede că cuvântul însuș înseamnă lumea de jos, și nu mormânt. Dar să vedem scriitorii latini ce scriu despre infern? Scriitorul vestit *Ovid* înainte de pășirea în public a lui Hristos, în anul 16 după Hristos scrie referitor la infern, că pedepsele celor fărădelege după moarte sunt fără capăt. Iată cum scrie: „*Non mortis poenas mors altera finiet huius*”. De acea zice scriitorul păgân, și dușmanul creștinilor *Celsus*: „Creștinii judecă drept, când cred că cei ce au dus o viață sfântă vor fi răsplățiți după moarte și cei răi vor suferi pedepse veșnice, și acest sântământ al lor il are lumea întreagă”. Vezi: *Orig. VIII. Celsus.* Dacă il are lumea întreagă deci și păgânii.

După ce pe scurt am dovedit că cuvântul *sheol*, apoi *hades*, *infernus*, nu înscamnă mormânt cum s'a scris la pagina 6 în gazeta „*Studenții Bibliei*”, sa dovedit cu scriitorii bătrâni, înainte de Hristos și puțin cu ceva după Hristos, — cumcă înseamnă ceva locaș după moarte.

Dacă ar cunoaște *Studenții Bibliei* într' adevăr limba evrească, grecească, latină, nar spune că e vorbă de mormânt. Dar se vede cumcă dau în mâna celor puțin învățați, astfel de gazete, ca să-i poată atrage în mrejele lor.

Acuma se va dovedi cu sf. Scriptură cumcă iadul nu e mormânt. Dacă ar fi mormântul, atunci *ștudenții Bibl.* ar fi cei mai mari rău făcători, căci ucigașii, tâlharii curvarii nar avea pedeapsă în cea lume, numai ar fi în mormânt. Oare Dumnezeu numai cu mormânt îi pedepsește pe cei răi?

(Va urma)

Dumnezeu și Preasfânta Treime.

(Urmare)

Preasfânta Treime. Sf. Gregoriu Făcătorul de minuni. Sfântul Gregoriu, Episcopul din Neocesarea, numit și făcător de minuni, și atât de vestit pentru minunile sale, săvârși o mare și însemnată minune întru mărturisirea învățătura despre Preasfânta Treime. Primise lumini deschilinite despre aceasta Taină, din rostul însus al Sf. Ioan Apostolul și Evangelistul, care i se arată în chipul unui bătrân de cinste. Sfântul Evangelist era însoțit de preacurata Vergură Maria, strălucitoare de mărire, care îi porunci să tâlcuiască Sfântului Gregoriu învățătura despre preasfânta Treime. Atunci Sfântul Ioan i-a dictat lui Grigorie mărturisirea de credință, carea s'a rostit în al cincilea Săbor ecumenic.

Mai târziu, cum ne spune Sf. Gregoriu din Nissa, mergând Sfântul nostru din oraș în pustietate, l'a ajuns o vreme grea, și a fost silit să se adăpostească în o biserică păgânească din apropiere, vestită în tot jurul pentru prorociile ce se făceau acolo. Sf. Grigorie intrând în aceea biserică, își făcu semnul Crucii, ca să curățească acest loc murdărit de slujbele idolești, și opri pe

diavoli, ca în viitor să mai spună ceva proocie pe seama închinătorilor săi.

La câțeva vreme după aceea, venind preotul păgân, ca de obicei, să aducă jertfele sale păgânești și să facă pe diavol să grăiască, diavolul nu mai grăi nici un cuvânt. Inzădar se încercă să-l înduplice prin strigări și rugăciuni, căci nu-i mai grăi decât aceste cuvinte: un străin îmbrăcat cu o haină lungă și cu un toiag în mână, m'a alungat din acest loc. — Alergă îndată preotul păgân să cerce pe Sfântul Grigore, și aflându-l, vărsă asupra lui un potop de sudălmi, injurii, și-l amenință cu mânia Impăratului. — Sfântul răspunse liniștit că nu se teme de Impăratul, fiindcă a poruncit diavolilor în numele lui Dumnezeu. — Aceste cuvinte prefăcură mânia păgânului preot în admirare, uimire. Dacă ai puterea de a porunci diavolilor, zise mahnitul preot, poruncește-le lor să dea răspunsuri ca și mai înainte, și eu voi crede în Dumnezeul vostru al creștinilor. — Grigore îi dădu o scrisoare cu cuvintele: *Grigore către Satana: Întră din nou.* — Preotul intră în biserica sa, la care se întoarse, pune scrisoarea pe altar, și îndată diavolul începu a grăi.

Mirat și uimit de acestea minuni, slujitorul Satanei — se duse de află pe Sfânt, și-i spune, că vrea să se facă creștin. — Grigore îi tâlmăci învățătura creștinească din Evangelie; dar când ajunse, la învățătura despre preasfânta Treime și despre Intrămirea (Intruparea) Fiului lui Dumnezeu, păgânul se opri zicând că nu poate recunoaște și mărturisi un singur Dumnezeu în trei persoane. Dumnezeu însuși ne-a descoperit acest lucru, răspunse sfântul Episcop. Tu zici că aceasta învățatură e descoperită de Dumnezeu, dar ce dovadă îmi aduci? Dacă voești o minune răspunse Sf. Grigore, cere ceea ce vrei. Era acolo un deal mare, ce se ridica în mijlocul unui șes, udat de un râu. Să se mute din loc acel deal, relua păgânul, și să treată pe celalalt țârmure a râului. Sfântul Gregoriu, în numele Tatălui și al Fiului și al Spiritului Sfânt, porunci dealului, care îndată ca și când ar fi avut urechi de auzit ascultă și s'a văzut mutându-se acel mare deal și așezându-se pe celalalt țârmure.

Păgânul recunoscu mâna lui Dumnezeu, primi și mărturisi toate tainele credinții creștinești și se boteză. Sfântul Grigorie făcătorul de minuni, muri în anul 270.

Pomenirea acestui mare Sfânt o prăznuște Biserica noastră în 17 Noemvrie: „Amintirea celui între Sfinți Părintelui nostru Grigorie, Episcopul Neocesareei, Făcătorul de minuni.“

(Va urma)

Un episcop care nu glumește.

El dă afară din Biserică pe niște doamne „insuficient îmbrăcate“

Ar fi de prisos să mai spunem că ceasul actual a adus cu el, pentru doamne, o tendință de exagerare în îmbrăcăminte, tendință regretabilă nu o singură dată, prin lipsa simțului de măsură.

Fără să mai calificăm lucrul vom arăta numai că, pe alocuri, reprezentanții bisericii nu șovăiesc să ia atitudine categorică împotriva acestei lipse a simțului de măsură și firește, bine fac.

Astfel „Journal de Geneve“ înregistrează faptul că, în cursul unei ceremonii de confirmare a unor tinere fete, episcopul de Plaisance a împiedecat pe șase „nașe“ să asiste la serviciu divin, și a dat ordin ca ele să fie scoase din biserică, din cauză că „erau insuficient îmbrăcate“. Ordinul episcopului s'a executat.

Aceeaș energică măsură a fost luată, de alți clerici catolici, împotriva altor doamne și domnișoare, în cursul altor servicii divine, scotându-le din biserică, pentru acelaș motiv.

„Universul“

Bibliografie. A apărut din „Biblioteca Poporală din Gherla“. No. 1. „Adevărata Biserică a Dom-

nului Nostru Isus Hristos“ de Dr. Victor Bojor. Prețul 15 Lei și 1 Leu porto. No. 2. „Datorințele creștinești ale bărbaților“ de acelaș autor. No. 3. „Invățătură creștinească pentru femei“. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. No. 4. „Invățături pentru tinerii feciori.“ Prețul 6 lei și 1 leu porto postal. No. 5. „Invățături creștinești pentru fetele fecioare.“ Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. Se pot procura la Tipografia „Aurora“ A. Todoran în Gherla.

A apărut din „Biblioteca Poporală Creștină din Maramureș“. No. 1. „Marele dar al credinții“ de Părintele dela Bistrița. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto. No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania“. de P. d. B. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. — No. 3. *Duminecile* dela Paști până la Rusalii. Invățături și gânduri creștinești asupra sfințelor Evanghelii din aceste Dumineci, pentru folosul sufletesc al poporului binecredincios. Prelucrări de Părintele de sub munți. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto. No. 4. „Datorințele Părinților față de copiii lor“ de P. d. B. Prețul 4 Lei și 1 Leu porto postal. Se pot procura la Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25.

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: „Inchinăciunile Creștinului“ Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii maramureșene în Sighet (Piața Unirii 25).

Calendar săptămânal.

25 Septembrie — 1 Octombrie 1927.

- 25. **Dumineca I. după Înălțarea Sf. Cruci.** (Ev. 1 Luca 5, 1.) C. Eufrosina.
- 26. Luni. Ad. Sf. Ap. Ioan.
- 27. Marți. M. Calistrat (284—305 d. Hr.)
- 28. Miercuri. C. Hariton † 350 d. Hr.
- 29. Joi. C. Chiriac † 555 d. Hr.
- 30. Vineri, M. Grigorie † 330 d. Hr.
- 1. Sâmbătă. Ap. Anania.